

RENOVAR, INNOVAR, REVOLUCIONAR, REDREÇAR, MUDAR...?

Com si de la circulació viària es tractés, tant de moda actualment, començaré l'escrit amb la dita "Val més tard que mai". Això ve a tomb perquè la "Tabula" hauria d'haver sortit abans, però tenim excusa, tenim una seriosa excusa: estem a la nova seu! Això ens ha comportat una pila d'enrenous que encara estem patint, comunicacions deficientes, localització difícil, adaptació i neteja d'espais, col·locació de la videoteca, biblioteca, sala de mitjans audiovisuals... Esperem que algun dia podrem tornar a oferir els serveis que oferíem i millorar-los si podem, ja que tot plegat ens està costant un ronyó; bé, un ronyó no ho sé, però problemes físics a alguns companys en puc donar fe.

De tots els verbs que figuren al títol, segurament en manca més d'un. Són mots que se senten darrerament sobre el que s'hauria de fer a les nostres escoles i instituts. Massa paraules intentant definir els anhels i les ganes d'uns professionals que es mouen dins d'un mar plagat d'alts i baixos. Qualsevol canvi, innovació, revolució... afecta les persones i les seves actituds, no són solament canvis d'estructura administrativa i metodològica; en qualsevol canvi s'ha de tenir en compte l'aspecte humà dels qui el conformen.

Els canvis tan sovintejats que s'estan produint últimament dins del món educatiu del nostre país fan, entre d'altres aspectes, que els informes Bofill, Pisa i els propis de cada docent, siguin els que són; no els repetiré, ja que malauradament els coneixem tots. Podien haver estat més bons o encara més dolents, però, malgrat els resultats, el desconcert del món educatiu hagués estat semblant. La frase "**Canviar-ho tot perquè tot segueixi igual o pitjor**" s'ha fet cèlebre i a poc a poc real.

Innovar no significa necessàriament fer-ho tot de nou; més aviat seria mantenir quelcom que ja funciona, sigui de qui sigui, i tirar-ho endavant, i canviar després el que fos precis.

*Enric Martínez
CRP del Tarragonès*